

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115200327
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115200327.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX O., právneho zastúpená JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s. r. o., IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava zo dňa 2. Decembra 2014 vydaný rozhodcom JUDr. Marekom Morochovičom v konaní pod sp. zn. 362/10/14 v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sro, vložka: 22160/B proti žalovanej Y. Z., nar. XX. J. XXXX, trvale bytom O. XXX, XXX XX O., štátna občianka Slovenskej republiky o zaplatenie sumy 2 052,76 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietá.

III. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 9.januára 2015 žiadala, aby súd rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s. r. o. vydaného rozhodcom JUDr. Marekom Morochovičom pod sp. zn. 362/10/14, zároveň, aby rozhodol o odklade vykonateľnosti tohto rozsudku a v prípade úspechu priznal jej trovy konania. Predmetnú žalobu žalobkyňa podala z dôvodov podľa § 40 ods. 1 písm. j/ Zákona o rozhodcovskom konaní, nakoľko mala za to, že v rozhodcovskom konaní a rozhodcovským rozsudkom boli porušené práva na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 17. decembra 2014. Žalobkyňa mala za to, že Zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená so žalovaným neobsahuje obligatórne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, k/, m/, n/, o/, p/, w/ a y/. Zároveň považovala za neprijateľnú zmluvnú podmienku úroky z omeškania uvedené v tejto zmluve, zmluvné pokuty, ako aj dojednaný úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 19. Mája 2015, v ktorom žalobu žalobkyne žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Tvrdenia žalobkyne o tom, že v zmluve sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a nemala možnosť sa so zmluvou oboznámiť, sú zavádzajúce. Zmluvu podpísala, pričom rovnako podpísala aj predzmluvný formulár,

ktorý obsahuje štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere a obsah je stanovený právnou normou. Pokiaľ ide o sankcie a to úrok z omeškania 0,065 % denne ako aj zmluvné pokuty, tieto sankcie sú v súlade s právnym predpisom platným v čase uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ namieta žalobkyňa výšku úroku za úver je potrebné poukázať na skutočnosť, že návrh na uzatvorenie zmluvy s podmienkami, za ktorých bol úver schválený podala samotná žalobkyňa. Žalobkyňa teda v návrhu na uzatvorenie zmluvy sama požadovala úver za daných podmienok. Žalovaný ako veriteľ akceptoval žiadosť o uzatvorenie zmluvy, ktorý žalobkyňa sama tento návrh podpísala. Zákon č. 129/2010 Zbierky zákona nevyžaduje pri uvádzaní jednotlivých predpísaných náležitostí, aby boli v rovnakom poradí ako je uvedené v zákone. Zároveň mal žalovaný za to, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti dojednané medzi veriteľom a dlžníkom stanovených v Zmluve o revolvingovom úvere XXXXXXXXXX a z tohto dôvodu žiadal žalobu žalobkyne v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie vypočítaním žalobkyne a listinnými dôkazmi a to žalobou zo dňa 30. Decembra 2014, Zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 14. Septembra 2012, pripojeným rozhodcovským spisom sp. zn. 362/10/14, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 14. Septembra 2012 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou podpísaná Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 1 260 eur, pri splatnosti 48 mesiacov. Mesačná splátka bola vo výške 64,72 eur, RPMN za úver predstavovalo 65,52 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,60 %.

Z pripojeného spisu rozhodcovského súdu a to Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s. r. o. sp. zn. 362/10/14 mal súd za preukázané, že dňa 2. Decembra 2014 bol rozhodcom JUDr. Marekom Morochovičom vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. 362/10/14, na základe ktorej bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu 2 052,76 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,725 % ročne zo sumy 64,72 eur od 12.11.2012 do 12.11.2012, zo sumy 64,72 eur od 12.1.2013 do 24.2.2013, zo sumy 64,72 eur od 12.2.2013 do 27.3.2013, zo sumy 16,22 eur od 28.3.2013 do 9.4.2013, zo sumy 64,72 eur od 12.3.2013 do 28.4.2013, zo sumy 64,72 eur od 12.8.2013 do 19.8.2013, zo sumy 64,72 eur od 12.9.2013 do 19.9.2013, zo sumy 64,72 eur od 12.10.2013 do 30.10.2013, zo sumy 64,72 eur od 12.11.2013 do 12.12.2013, zo sumy 64,72 eur od 12.12.2013 do 12.12.2013, zo sumy 64,72 eur od 12.1.2014 do 14.1.2014, zo sumy 64,72 eur od 12.2.2014 do 28.4.2014, zo sumy 23,60 eur od 29.4.2014 do 29.4.2014, zo sumy 64,72 eur od 12.3.2014 do 29.4.2014, zo sumy 64,72 eur od 12.4.2014 do 29.4.2014, zo sumy 64,72 eur od 12.5.2014 do 7.9.2014, zo sumy 64,72 eur od 12.6.2014 do 7.9.2014, zo sumy 46,44 eur od 8.9.2014 do zaplattenia, zo sumy 64,72 eur od 12.7.2014 do zaplattenia, zo sumy 64,72 eur 12.8.2014 do zaplattenia, zo sumy 1 876,88 eur od 18.8.2014 do zaplattenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 260 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 260 eur len 8,15 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2 052,76 eur do zaplattenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 357,60 eur, ako aj trovy konania.

Rovnako mal súd za preukázané, že tento rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 11. Decembra 2014.

Žalovaný si uplatnil pred rozhodcovským súdom nárok, ktorým žiadal priznať sumu 2 052,76 eur, zmluvnú pokutu, ako aj úrok z omeškania. K žalobe predložil výpis z obchodného registra, pokus o zmier zo dňa 20.8.2014, rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi tohto konania, podľa ktorej bodu V., akékoľvek spory nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, porušením, ukončením či neplatnosťou budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo rozhodcovskom konaní pred niektorým zo stálych rozhodcovských súdov a to Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s. r. o., Viktoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Viktoria legal arbiter s. r. o. Zároveň žalobkyňa ako dlžníčka prehlásila, že je oprávnená od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzatvorenia tejto zmluvy.

Žalovaný predložil rozhodcovskému súdu Zmluvu o revolvingovom úvere ako aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s. r. o.

Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi mal súd za preukázané, že žalobkyni bola schválená výška úveru 1 260 eur pri splatnosti 48 mesiacov, pri mesačnej splátke 64,72 eur. Dátum splatnosti prvej splátky bol 11. Novembra 2012, konečná splatnosť úveru 11. Októbra 2016, RPMN po vykonaní revolvingu bola 70,01 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75 %.

Súd vo veci vypočul žalobkyňu, ktorá uviedla, že Zmluvu o revolvingovom úvere zo 16. Septembra 2012 uzatvorila tak, že v poštovej schránke našla leták od žalovaného. Následne zavola na telefónne číslo, kde sa jej ozvala p. K. s tým, aby o 13.00 hod. prišla ku nej do kancelárie. Tá zobrala papiere, predložila jej len občiansky preukaz. Povedala jej, že chce úver 2 000 eur. Ona jej na to povedala, že bude tento úver splácať v mesačných splátkach vo výške 140 eur. Zároveň jej do kancelárie prišiel iný klient, ktorého chcela rýchlo vybaviť, preto jej ukázala len papiere, ktoré mala rýchlo podpísať. Sama je invalidná dôchodkyňa, jej manžel bol nezamestnaný, a preto potrebovali peniaze na rekonštrukciu, resp. opravu domu. Na druhý deň od uzatvorenia zmluvy jej prišla na účet suma 2 000 eur. Zároveň dostala poštové poukážky, ktoré platila, raz vo výške 74,60 eur a druhú vo výške 64 eur. Zmluvu nečítala, nakoľko pani K. prišiel ďalší klient, a preto jej povedala, kde ma čo rýchlo podpísať. Sama nevedela, čo podpisuje. Nevedela, aké sú úroky, ani aké sú zmluvné pokuty. Celú istinu 2 000 eur, ktorú jej žalovaný poskytol aj žalovanému zaplatila. Rozhodcovský rozsudok jej bol doručený dňa 11. Decembra 2014.

Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že schválená výška revolvingového úveru predstavovala sumu 1 260 eur, avšak žalobkyni bola na účet zo strany žalovaného poukázaná iba suma 951,12 eur, po odrátaní odmeny za odloženie splatnosti splátok vo výške 308,88 eur. Žalobkyňa zaplatila žalovanému celú istinu úveru vo výške 951,12 eur, čo právna zástupkyňa žalobkyne preukázala súdu predložením poštových poukážok, z ktorých mal súd za preukázané, že celá suma poskytnutého revolvingového úveru bola žalovanému aj zaplatená.

Z predložených poštových podacích lístkov mal súd za preukázané, že žalobkyňa zaplatila žalovanému z poskytnutého revolvingového úveru celú sumu vo výške 951,12 eur.

V písomnom podaní, súdu doručenom dňa 15.6.2015, právna zástupkyňa žalobkyne v celom rozsahu trvala na podanej žalobe. Poukázala na to, že Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje taxatívne náležitosti stanovené daným zákonom.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, súdu doručenom dňa 2.7.2015 uviedol, že nie je možné spotrebiteľa v súlade s rozhodovacou činnosťou Súdneho dvora EÚ postaviť do úlohy absolútne nezodpovedného za vlastné rozhodovanie. Tento pojem nemá povahu určenú všeobecným zmluvným právom, ale má špecifickú vyplývajúcu z osobitosti spotrebiteľských vzťahov. Rozhodcovská zmluva totiž nevznikla za stavu, kedy by spotrebiteľ nemal informáciu, že ju prijať nemusí. Táto informácia sa uvádzala hneď v popredí textu rozhodcovskej zmluvy, teda aj z hľadiska transparentnosti danej informácie, nie je možné konštatovať deficit informovanosti na strane spotrebiteľa. Navyiac, keď v danom čase bol informovaný o tom, že uzatvorenie danej zmluvy čo má za následok. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu na dojednanie sa vyžaduje písomná forma, ktorá splnená v tomto prípade bola. Zároveň žalovaný namietal nedodržanie zákonnej lehoty na podanie návrhu v zmysle § 41 ods. 1 prvá veta Zákona č. 244/2002 Z. z.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 6.7.2015 v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne ospravedlnili, zároveň súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v ich neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalobkyne žiadala žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, v čase rozhodnom pre posúdenie veci, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v čase rozhodnom pre posúdenie veci, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, je jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v čase rozhodnom pre posúdenie veci, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 40 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v čase rozhodnom pre posúdenie veci, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak: j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v čase rozhodnom pre posúdenie veci, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 40 ods. j) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, a to, že boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Súd mal za to, že žaloba žalobkyne je v celom rozsahu dôvodná.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný túto pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 40 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov a je neplatný.

Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že je nepochybné, že predmetný záväzkový vzťah vzniknutý medzi zmluvnými stranami je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko žalobkyňa ako fyzická osoba žiadala žalovaného o poskytnutie úveru na uspokojovanie svojich spotrebiteľských potrieb a žalovaný ako právnická osoba žalobkyňi poskytol finančné prostriedky v rámci predmetu svojho podnikania. Spotrebiteľský charakter zmluvy nie je medzi účastníkmi konania ani sporný.

Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal v ďalšom tým, či neboli porušené všeobecne záväzné právne predpisy platné na ochranu spotrebiteľa a dospel k záveru, že došlo k porušeniu týchto predpisov, a to hneď v niekoľkých bodoch.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňi poskytol žalovaný revolvingový úver v celkovej výške 1.260,-€ s lehotou splatnosti 48 mesiacov, pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01%. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa žalovanému z titulu poskytnutého revolvingového úveru vrátiť, predstavovala čiastku 1.553,28 €. Porovnaním rovnakých typov úverov na finančnom trhu na verejne prístupnom portáli súd zistil, že v danom období banky požadovali za poskytnutie obdobných spotrebiteľských úverov úrokové sadzby v priemere od 10 - 15 % ročne. Pokiaľ by aj súd zobral do úvahy tú skutočnosť, že poskytovanie úverov nebankovými spoločnosťami nesie so sebou väčšiu mieru rizika, nakoľko poskytujú spotrebiteľom peňažné prostriedky bez bližšieho zisťovania ich osobných a majetkových pomerov, úroková sadzba dojednaná so žalobkyňou v danom prípade vo výške 70,01 % ročne, príp. ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 80,97 %, teda je neporovnateľne vyššia ako úrokové miery ostatných subjektov na finančnom trhu v rovnakom období, a preto nemôže takéto

dojednanie požívať právnu ochranu a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľné zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú pritom neplatné. Už samotná táto skutočnosť je spôsobilým podkladom na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že pri uzatváraní zmluvy boli porušené predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podporne súd v ďalšom poukazuje aj na ďalšiu skutočnosť, ktorá je v rozpore s právnymi predpismi a spôsobuje absolútnu neplatnosť dojednaní o zmluvnej pokute. Rozhodcovský súd v Rozhodcovskom rozsudku zo dňa 02.12.2014 zaviazal žalobkyňu aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne z jednotlivých súm, pričom zmluvná pokuta bola dojednaná v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere, konkrétne v bode 14.1. Tieto zmluvné dojednania mali síce formálne tvoriť neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, avšak z materiálneho hľadiska sa jedná o síce formálne tvoriť neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, avšak z materiálneho hľadiska sa jedná o zmluvné dojednania formulárového znenia, ktoré sú oproti samotnej zmluve o poskytnutí revolvingového úveru (ktorá bola vypísaná konkrétne pre daný prípad navrhovateľky) písané nepomerne menším písmom s uvedením množstva neprehľadných zmluvných dojednaní, ktoré nemá možnosť bežný spotrebiteľ pred podpisom zmluvy preštudovať a už vôbec nie ovplyvniť individuálne ich obsah. Svoj podpis na nich tak spotrebiteľ pripája len formálne, bez akejkoľvek možnosti vyjadriť sa k nim, príp. ich obsah vylúčiť. Navyše takéto dojednanie o zmluvnej pokute nemožno považovať za dojednanie, ktoré by bolo uzatvorené v písomnej forme tak, ako to vyžaduje zákon v § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd s poukazom na § 40 Občianskeho zákonníka, považuje takéto právny úkon za neplatný, vzhľadom na nedostatok jeho formy. Takto priznaná zmluvná pokuta v rozsudku rozhodcovského súdu preto nemôže požívať právnu ochranu a je dojednaná v rozpore s príslušnými právnymi predpismi koncipovanými nielen na ochranu spotrebiteľa.

Rovnako je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaný zo schváleného revolvingového úveru vo výške 1260 eur, poskytol žalobkyni iba sumu vo výške 951,12 eur, ktorú žalobkyňa aj žalovanému v celom rozsahu zaplatila, čo mal súd za preukázané z predložených poštových podacích lístkov.

Žalovaný zo schválenej výšky úveru 1260 eur odrátal poplatok vo výške 308,88 eur titulom odkladu splatnosti splátok, ktorý bol upravený v bode 8.1 a 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 14.09.2012.

Podľa názoru súdu ide aj o nekalú obchodnú prax, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi. Súd teda uzatvára, že zmluvná podmienka ktorá môže reálne viesť k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa.

Žalobkyňa súdu vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že vôbec nebola zo strany obchodného zástupcu žalovaného informovaná o úroku, zmluvných pokutách resp. o tejto službe spočívajúcej v odklade splátok.

V neposlednom rade súd poukazuje na to, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje povinné obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ako aj náležitosť pod písm. i/ a to počet rozlíšenie, výšku splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa názoru súdu v zmluve je uvedený iba počet splátok, čo nie je v súlade s citovaným zákonným ustanovením. Podľa názoru súdu v zmluve absentuje konkrétny dátum, teda konečný termín splatnosti úveru, pričom v zmysle rozhodovacej činnosti súdov vo veciach spotrebiteľských zmlúv, musí byť ustálené, že táto zákonom požadovaná náležitosť musí byť presne určená v spotrebiteľskej zmluve už v čase jej podpisovania účastníkmi a to konkrétnym dátumom a nie uvedením počtu splátok. Táto náležitosť nespĺňa podstatné náležitosti danej zmluvy. Rovnako v zmluve absentuje povinná náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú poplatky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru. V predmetnej úverovej zmluve zo dňa 14. Septembra 2014 je len uvedené 48 splátok po 64,72 eur, avšak z uvedeného nevyplýva, koľko z jednotlivých splátok ide na splátku úveru istiny, koľko ide na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Uvedené ustanovenie zákona predpokladá, že pri splátke sa uvedie aká suma zo splátky predstavuje splácanie istiny, aká splácanie úroku a aká splácanie servisného poplatku. Zákon pritom podľa názoru súdu jednoznačne vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala už v čase jej uzatvorenia

medzi účastníkmi taxatívne vymedzené podstatné náležitosti, ktoré podľa názoru súdu nemôžu byť spotrebiteľom poskytnuté až dodatočne. Uvedený právny názor vyslovil aj Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013 keď uviedol:

“Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby Zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny a úrokov znamená povinnosť veriteľa uviesť rozčlenenie jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku mesačných splátok ale je potrebné uviesť, koľko presne pripadá zo splátky na úhradu istiny a koľko úroku. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť ekonomickosť poskytnutého úveru a posúdenie či požadovaný úrok za úver je pre neho prijateľný a výhodný..”

Rovnako súd za potrebné považuje uviesť a nesúhlasí s tvrdením žalovaného, podľa ktorého žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa s každým dokumentom a jeho obsahom, ktorý podpísala a že mala dostať všetky informácie, ktoré vyžaduje zákon, aby mohla posúdiť všetky podstatné podmienky úveru. Žalobkyňa pred uzatvorením Zmluvy o revolvingovom úvere nemala všetky informácie ohľadom poskytnutého spotrebiteľského úveru, nakoľko samotná Zmluva o revolvingovom úvere, ktorú podpísala neobsahuje zákonom taxatívne vymedzené podstatné náležitosti. Podľa názoru súdu už v čase podpisu predmetnej zmluvy v nej absentovali obligatórne podstatné náležitosti a informácie, ktoré mali podstatný význam preto, aby žalobkyňa ako spotrebiteľka sa mohla náležite rozhodnúť, či takúto zmluvu chce naozaj uzavrieť. V neposlednom rade súd poukazuje aj na výpoveď samotnej žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá súdu dopodrobna opísala priebeh uzatvárania Zmluvy o revolvingovom úvere s pani Fedorovou, ktorej prišiel klient a teda len uviedla žalobkyňu, kde má čo podpísať bez toho, aby mala možnosť sa bližšie s uvedenými náležitosťami oboznámiť. Žalobkyňa jednoznačne súdu uviedla, že obchodnej zástupkyňi povedala iba sumu úveru, ktorú požaduje, bola informovaná o výške mesačnej splátky. Všetky ostatné údaje v zmluve vyplňala obchodná zástupkyňa za žalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov je preto možné konštatovať, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Z tohto dôvodu podľa názoru súdu žalobkyňa bola aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Žalovaný vo svojich vyjadreniach napádal, že nebola dodržaná lehota v zmysle § 41 ods. 1 prvá veta Zákona č. 244/2002 Z. z. a to 30 dní na podanie tejto žaloby. Z pripojeného rozhodcovského spisu mal súd jednoznačne za preukázané, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 11. Decembra 2014, pričom žaloba bola súdu doručená v zákonom stanovenej lehote 30 dní, keď bola doručená dňa 9.1.2015. Preto aj s touto námietkou žalovaného súd v žiadnom prípade nemôže súhlasiť.

Súd tak žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

Pokiaľ ide o žalobný petit, kde žalobkyňa žiadala, aby súd rovnako rozhodol o odklade vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku v súlade s § 40 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Zbierky zákona o rozhodcovskom konaní, súd poukazuje na novelu Exekučného poriadku č. 335/2014 Zbierky zákona účinnú od 1.1.2015 a s poukazom na to mal za to, že o tomto navrhovanom žalobnom petite už nie je potrebné rozhodovať osobitným výrokom súdu.

O trovách konania súd rozhodne podľa § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.